

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. Varia de Timore Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

ficat, hoc beneficium iis, qui ex eo fructum recipere noluerint, esse iudicium. Timendum, quod majora Dei beneficia sunt nobis majora iudicia; nisi ex illis fructum percipere studeamus. Diez. conc. 1. Exalt. S. Cruc.

Apparuerunt illis dispersa lingua tanquam ignis. Act. 2. 3. Magnò Ecclesiæ bonò Spiritus S. sua largitus est munera sub specie ignis: ut quò quis de munere effertur, eò timeat sub igne. Petrus Cell. lib. de pan. c. 7. periculosè exultat de dono, cui major accrescit sollicitudo cum dono. Baeza t. 1. l. 5. c. 8. §. 11.

Multa prodigia, & signa, per Apostolos in Jerusalem fiebant, & metus erat magnus in universis. Act. 2. 43. Quid timetis? cum Filium Dei, ejuſq; Apostolos, videtis mortuos suscitare? Si vivos occiderent, ratio timendi videretur: cum autem bene aliis eos facere cernitis, pavetis? Sic utiq; quia hæ misericordiæ sunt iudicia ingratissimè timenda. Diez. conc. 1. in Exalt. S. Cruc.

Omne datum optimum descendens à Patre luminum. Jacobi 1. 17. Cur à Patre luminum? non potiùs à Patre misericordiæ, pietatis? ut, qui illud accipit, Iudicij moneatur: *Jerusalem scrutandam in lucernis*, & lumine. Soph. 1. 12. *Ad domo Dei*, à Christiano, quem toties Eucharisticus Iesus inhabitavit, *incipiet Iudicium Dei.* 1. Petri 4. 17. Novarinus Agn. Euchar.

Gladius ex utraq; parte acutus. Apoc. 1. 16. Cur stellas gladium jungit? Richardus à S. Viç. postquam dixit, quòd habebat septem stellas in dextera sua: ut hoc eis esset ad consolationem; statim addidit, quòd *gladius ex utraq; parte acutus de ore ejus exibat*; quod esset ad correptionem: ei illud conferret fiduciam de gratia, illud incuteret terrorem de negligentia: ut inde sumerent securitatem, nè deſerarent; hinc cautelam, ut semetipſos emendarent. Stellis ingerit spem, gladio timorem, ut cum spe, & timore, viventes cautos se habeant; ut timore poenas fugiant, spe ad præmia animentur. Sylveira hic.

Qui non timetis te Domine? quia solus pius es. Apoc. 15. 4. Putabas, dicturum, quia iustus est? Non: misericordia enim, & pietas, timorem nobis debet incutere. Octavianus in Eccl. 1. 8.

§. X.

Varia de Timore Dei.

Nequaquam morte morietini. Gen. 3. 4. Cum vult diabolus introducere peccatum in mentem hominis, conatur abicere timorem Dei, & suæ iustitiæ, vel sui rigoris. Et introducere curat præsumptionem impunitatis, & securitatem malam. Et tunc aperit ostia mentis omni iniquitati, & malitiæ, & vanitati. S. Thomas Aqu. hic.

Conſige timore carnes meas: à iudicij enim tuis timui. Pl. 118. 120. Si jam se habere timorem testatur illis verbis: *à iudicij tuis timui*; quid est, quòd adhuc timorem petiit? *conſige.* S. August. respondet, duplicem esse timorem; servilem, & filialem; filialis succedit servili. Unde ait: da mihi castum timorem; ad quem petendum me tanquam pædagogus timor ille

legis perduxit; quò timore à iudicij tuis timui. Pinna Ethol. 18.

Unam sapientiam novi, timere Deum: S. Gregor. Naz. orat. 13.

Quid tam timendum? quàm potestas; cui non potes resistere? quàm sapientia; cui non abscondi potes? Poterat minus timeri Deus, alterò carens. Nunc autem perfecte oportet, timeas illum: cui nec oculus deest videns omnia; nec manus, potens omnia. S. Bernardus 1. 5. de consid. ad Eugen.

§. XI.

Timor hominum.

Num. 1.

Facile prævaricatur.

Egrediamur foras. Gen. 4. 8. Facile Cainò foret pacè cum Abele servare; si Deum, quòd parentes, metu coleret. Cur enim fratrem trahit in agrum? nisi ut scelus patret procul à parentum oculis. Metus igitur parentum Caino frænum erat, nè fratrem opprimeret; sed leve frænum. Abiit à parentibus, & timore; & scelus facit. Velloſo in Judith. 5. Paren. 25.

Qui timet hominem, cito corrumpet. Prov. 29. 25. Nihil magis timendum, quàm quòd timor humanus præponatur divino. S. Greg. hic.

Puer meus jacet. Matth. 8. 6. Servus paralyticus jacens, est communis hominum timor: semper enim timor servitutem habet. Servitus quoq; timoris calcibus angitur; nisi ubi libera charitas servit: sed paralyſin patitur, cum dissolvitur. Sim. Cass. l. 5. c. 12.

Volens illum occidere, timuit populum. Matth. 14. 5. Facile deviat à iustitia, qui in causis, non Deum, sed hominem, pertimescit. S. Chrysol. f. 127.

Herodes metuebat Joannem. Marci 6. 20. Non in veritate timebat Joannem: sed melius sibi; si timuisset Dominum in Joannes: quoniam *timor Domini expellit peccatum.* Eccl. 1. 27. Sim. Cass. l. 3. c. 3.

Plebs universa lapidabit nos. Luc. 20. 6. Cum isti non negant hominis virtutem; non Deum verentur, sed plebem. Abstinent multi à malo, non Dei amore; sed metu, sed timore plebejò. Ac per hoc, quicunq; venerunt in hanc miseriam, seu animi parvitatem, ut aspectum hominum, atque iudicium, & quod ab eis adversum posset infligi, magis, quàm Deum, verentur; immunes à crimine non sunt. Sim. Cass. l. 11. c. 50.

Si quis ambulaverit in die, non offendit. Joan. 11. 9. Lux invisibilis, & rationalis. Mundi est rectus amor; nox verò amor obliquus. Lux veritas; nox falsitas, est: lux timor Dei; nox timor Mundi; in quo ambulans scandalum passus est. Sim. Cass. l. 5. c. 15.

Si hunc dimittis, non es amicus Cesaris. Joan. 19. 12. Mollior erat Pilatus, & minimè pro veritate constans. Timebat enim calumniam, nè accusaretur, quòd rebellem absolvisset. Non enim doctus erat dicere: terrorem vestrum non timebo; sed Dominus ipse mihi erit timor. Isa. 8. 12. Theophylactus hic. Majorem timorem se ingerere putaverunt Pilato, terreni de Cesare, ut occiderent Christum, quàm superius,

Hhh hh 3

perius,